

وەزارەتى رۇشنىيەرى
بەرپوھەرىتى گاشتى كىتىبخانە گاشتىيەكان
لېزىنەي بالاى رۇزى جىهانى كىتىب

خەلاتى (كىتىبى سال) 2004

بۇ نووسەرى بەرپىز / توقيق عەبدول

خەلاتى (كىتىبى سال) لە بوارى وەركىيەدراوى نەدەبىدا بە خشرا بە بەرپىزان بۆرپىزگەر
لەھەول و ماندوو بۇونتان لە بەرھەمھىنانى كىتىبى رۇمانى نەونەمامە لەچك سۈورەكەم

لەگەل سۈپاس و پىرۇزبايماندا

لېزىنەي بالاى رۇزى جىهانى كىتىب

خويىندنه وەيەك بۇ رۇمانەكە لە لايەن: ا. بازگر

کتابخانه ملی افغانستان

نهونه ما مه له چک سوره که م

قوربانی یان ریبہ ریکردنی شورشی عہشق

مانیوو سامانی نعیر جو تسوو،
هرگز نموده بایندی که بدانایی
داربور نمیدرید، سرو یا کم خیانت
لیپارایکی میلود، سرو، شغالم
ستخانی داشت "ابرستی سوزز"
همستنک هیئت سامانی
بسویه تا بشتوییل مشیته، کان
لندرات دیات و بدمودام
لخافیش، داده و شیبتا
سعلیان ر خیانه کانی نوروند
پروان گوتیو کشوانه نیست
دچووو، مالی کاریعا و دکر
نمیلیان خیز دلیں "اللت کیا
همست سفالرامی دکرد... را...
تینه کیشم که تنه کاریعا خوش
نمونو نیم تی نهگات، هعونم شدا
خیرا العمال دریازم... نی
ناسیل!! ایخ داست شکلم
نمیانی بور روح سرکی و درورون
پاکیه لعنانه که درم شه کات نم
لدنوانی خون خانیتم، نمیانی من
شایانی شویم، همچو لکه کند
کردرود مباری پیور، یه مبار
سوزانسته نکرم، ناییه لازم
بروم، بدریی پیاس نهانشو، بن
پیغمبرانه؛ بهمیمه من
دستلیپندان و سروای سه معروف
سرو؛ بسلا، یگوگامان چاره زی
شیبور سختمدا بیصو و رسیو
سر ریی راست، دل حاراز جون
بروم، بدام دارای واسو، لیم بیزار
بواهه و سوزانسته بکرد مایه بیز
شدو ناجهز بیکات و راستی د
سهم، بکات، کاشت د؛ که تمض
دک، کنسته، ت خه، کاسگد،

ساوی رومان: نهونه مامه له چک سوره دگه

موجووسهه: جەنگىز نەيتماتۆف

مجله علمی پژوهشی بلاوکردن و خاله‌ی جاپ و بلاوکردن و دیفانع، ۲۰۰۴

خویندنده و دی: ا. بازگر

ازمانه که نو رنگی به دستیند؛ کن
که نمایش روزانه باری بینا دادند
بر گمنه کند و تا روزی که کنید
لذگیده سود گویند؛ دلیل از مروءه
نامه (انجیل) خواه چکم دلیل
من (انجیل)، همینه کلروره
داب و سوتونه گذاری لاید زور
جیا بازترن سه گنوری شارکان و
تم احتفظت میدادهست لعزیزین
دوینا بدانانه منی سولانا
در اکثر روزها زرب و لول بچیست، بزیره
نحوی نمایش میگردیدهست
دکدکه همین بمشیزه که دویرس
آنو خار؛ بعدها نگاه کنم
چونکه کورک است، جزوی
دکدکه همین بمشیزه که دویرس
آنچه نگیری شناسانداز (دلفی)
گیانوبوده لعیاش سوری
سلفونک سزا لاید دوره؛ دسته کان
دغه لقیست، دایریزه مو
نوسر لمسه ادا که تاری
نساره لسیاتی پیشه کی
کورک که ای روزمه که بتو قدر
دستیند؛ دکات که نمک کارهای کی
شتری لزی دلیل گند
پینکه همین بمشیزه که دویرس
آنو خار؛ بعدها نگاه کنم
چونکه کورک است، جزوی